

פרשת וילך

ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנוכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא (לא, ב)

'לצאת ולבוא' בדברי תורה, מלמד שנסתמו ממנו מסורות ומעיינות החכמה. (רש"י).

מה היתה מטרת סתימת מעיינות החכמה של משה רבינו.

ונראה שהטעם לזה הוא, דהנה איתא בגמ' (גיטין לו, א) שהיה מלמד תינוקות שהיה חובט בתינוקות יותר מדאי, ורב אחא הדיחו על דעת רבים, אולם רבינא החזירו כיון שלא נמצא מלמד כמוהו. לפ"ז, היה מהראוי שהקב"ה יתיר את שבועתו שנשבע שמה רבנו לא יכנס לארץ ישראל, כיון שאין בנמצא כמשה רבינו שהרי פני משה כפני חמה (ב"ב עה, א) לזה היה בהכרח שיסתמו לו מעיינות החכמה כדי שתתקיים השבועה.

(קהלת יצחק)

ובאופן אחר אפשר לומר, דאין כוונת הכתוב שנאבדו ממנו שערי החכמה, אלא דלעת עתה נסתמו ונסגרו מעיינות החכמה כיון שהולך לעולמו. ואכן, בדורות הבאים יפתחו שוב שערי החכמה, שהרי כל ת"ח הוא בבחינת משה כדאי' בגמ' (שבת קא, ב) 'משה שפיר קאמרת', והם ימשיכו את שרשרת מעיינות החכמה של משה רבנו לנצח.

מקור: זבחי צדק